

Ranum kirke

Ranum kirke er i sin oprindelige skikkelse bygget i 1909. Den er bygget i romansk stil og efter cisterciensiske byggeprincipper. Arkitekt var C.M Smidt. Med det cisterciensiske islæt knyttes tråden tilbage til Vitskøl kloster syd for Ranum, som blev bygget af cisterciensiske munke. Den tidligere sognekirke lå i midterfløjen i det gamle klosterkompleks, og Ranum hørte dengang sammen med Overlade i ét sogn, der hed Bjørnsholm sogn, da Vitskøl kloster efter reformationen blev kaldt Bjørnsholm.

Endnu før lå der en kirke nord for den eksisterende klosterbygning og resterne af murværket ses stadig. Hvis denne kirke var blevet bygget færdig efter de oprindelige planer, ville den have været Nordens største kirke.

Ranum kirke havde fra begyndelsen ingen tårne, men et spir, og indeni var den helt hvidkalket, begge dele ud fra cisterciensiske principper. 20 år efter opførelsen af kirken

opdagede man, at spirets konstruktion trykkede ydermurene ud. Med økonomisk hjælp fra en lokal købmand, som havde vundet mange penge i kortspil fra de lokale i området, blev det muligt at nedtage spiret og i stedet bygge en konstruktion, som kunne holde ydermurene på plads.

Man ønskede nu et tårn, men også et kapel og et dåbsventeværelse samt en sal. Et lyst hoved udtænkte, at alt dette kunne forenes i ét projekt

med to tårne, og denne løsning blev kun lidt dyrere end en løsning med bare et tårn ville have været.

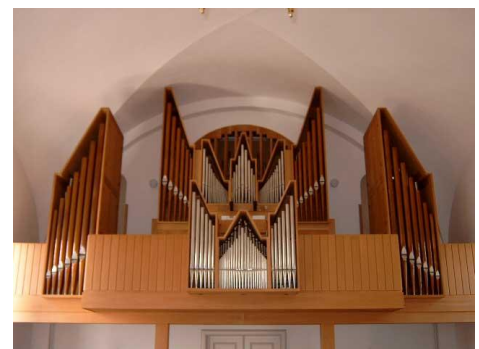
Tårnene kom til i 1931.

ORGLET

I 1975 fik kirken nyt orgel, bygget af orgelbyggeren Troels Krohn, Hillerød.

Orglet har 28 stemmer, 3 manualer og pedaler.

ALTERBILLEDET

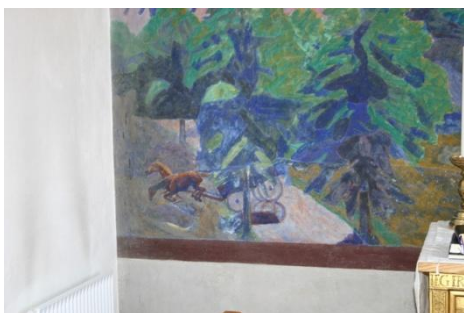
Kirkens alterbillede er en fresko af Niels Larsen-Stevns. En fresko er et billede, som er malet på våd puds.

Der er ingen palmer eller andre mellemøstlige træk ved hverken landskabet eller menneskene på billedet. Motiverne er hentet fra Ranum, som Ranum så ud i 1921, og billedet kaldes Kristi genkomst over Ranum.

I horisonten ses Malle kirke med gravhøjene, Trend storskov, Vitskøl Kloster, og Limfjorden. I nederste venstre hjørne ses en løbsk hestevogn, og i højre side ses den gamle hovedgade, nu Vestergade, og

mennesker der falder på knæ. Bygningen med de fem skorstene blev bombet af tysksindede danskere under 2. verdenskrig.

I billedet ser vi, at Kristus vender tilbage. I ansigtet ses både alvor og mildhed, og mildheden understreges af de fremstrakte hænder. Hesten har ikke hørt evangeliet, så den gribes af angst, mens menneskene falder på knæ i ærefrygt.

Et vers fra salmen Rejs op dit hoved, al kristenhed, kan meget vel have inspireret Niels Larsen-Stevns:

Ej mer du gruer for dommedag,
du ved, din dommer har ført din sag,
og fra sig selv den vundet;
des mer du længes hvert morgengry,
til Herren dages på rosensky,
når nat er helt udrundet.

Døbefonten

Kirkens særprægede døbefont er af hamret kobber og med smedejernsornamenter. Den er tegnet af kirkens arkitekt, C.M. Smidt, som også har tegnet alterbordet.

KRUCIFIKSET

Krucifikset er udført af kunstneren Erik Heide – den samme kunstner som har udført den store sten på kirkegårdens plæne. Vi ser det ikke med det samme vi træder ind i kirken, for det hænger på den tilmurede dør i kirkens nordre sideskib. Der venter os med andre ord en ekstra oplevelse når vi går op gennem kirken.

Det er et meget smukt krucifiks, og det passer fint ind i rummet og det øvrige inventar. Krucifikset er, synes jeg, en prædiken i sig selv: En prædiken om lys og glæde. En prædiken om at Jesu død og opstandelse må være en kilde til håb om liv. Jeg håber og tror at kirkens nye krucifiks må blive til velsignelse – at det må være med til at forkynde evangeliet for os.

Det er en anonym gave som har gjort købet af krucifikset muligt, og menighedsrådet har med glæde sagt ja tak.